

කාලය ගෙවීයයි. අතීත සුන්දරත්වය අදටද මෙතෙක් කරමින් යන ගමනේ විටෙක දුකේද විටෙක සතුටක්ද ගෙන වීයි. දුක සතුට අතර දෝලනය වන සිතිවිලි අතීත සැමරුම් කරා ගෙනයන්නේ නමුත් , කතා බහ, විවිධ වූ චරිත අතරටයි.

මා ආදරණීයත් වන කලාවේ අගතැන්ගත් සහායන් කිහිප දෙනෙකුම ජීවන රඟ මඩල හැර ගොසිනි. වනමුදු ඒ ගුණසුවද අදටද අප අතර ජීවත්වෙති.

මා රැකියාව තුල වෙළඳ ප්‍රචාරකායතනයෙන් යම් වෙලාවක් ලැබූ විටදී ගුවන්විදුලියේ පිටපත් කියවන්නෙකු ලෙස සහභාගී වීමට අවස්ථාව සලසා දුන්නෙ බන්දුල සමත් වතුරේගම හිතවතාය.ඔහු වචනට ගුවන්විදුලියේ වැඩසටහන් නිශ්පාදක වරෙයෙකු හා ක්‍රීඩා විචාරක තනතුරද හෙබවූයේය.

සරස්වතී මණ්ඩපය, විද්‍යා සංග්‍රහයන් වැනි වැඩසටහන් කිහිපයකටම ඔහු මා සහභාගී කරගත්තේය. ගුණරත්න අබේසේකරයන්, දොස්තර හන්දලාස කෝදාගොඩ, තුසිත මලලසේකර, මර්වින් සේනාරත්නගේ වැනි ප්‍රවීණයන් ගේ ගුවන් විදුලි වැඩ සටහන්වල පිටපත් කියවන්නට බන්දුල දුන් අතහිත අදටද විශේෂ වූ ස්තූතිය මා ඔහුට පුදකරමි.

වැඩසටහන් වලට සහභාගිවන අතරතුර බන්දුල මට ගුවන්විදුලියේ ප්‍රවීණයන් හඳුන්වා දුන්නේය.

“සත් සමුදුර” වැනි සිනමා කෘතීවල සංගීතයේ ප්‍රවීණතාව සේමද සැලකිල්ලට ගුවන්විදුලි නිවේදක වැඩසටහන් නිශ්පාදක ජේමනාත් ජයතිලක වැන්නවුන්ද, ගුවන්විදුලි සංගීත අංශයේ සියල්ලන්ද බන්දුලයන් මට මුහුණපෙන්වන ලද උපකාර කලේය. ඔවුන්ගේ අවංක වූ අදහස් උපදෙස් අදටද මට සතුටක් ගෙනදෙයි.

වැඩසටහනකට සහභාගී වී විලියට වන අවස්ථාවේදී ලති ලතිගේ රූපවාහිනිය දෙසට ගමන් කරන ආදරනීයකු මුහුණ ගැසේ.

“ජේම් අයිසා මොකද මේ කලබලේ” ඔන්ත කාලයක් බලාපත්ත අපේ මිත්‍රයා ඔයා වක්ක කතා කරන්න. බන්දුල ජේම් අයිසාගේ ගමනේ සැර බාලකොට නවත්තාගනී.

“ශනිදා සාදය” වැඩසටහනේ පෙනෙන මුඛපුරා හැගෙන සිනාව, ඒ අතරට හල දතද හොඳින් දිස්වේ.

“ආත් බන්දු... මට කිව්වේ මේ මල්ලි ගැනද? මල්ලි අපි හෙට අනිද්දම හමිබෙමු.අද මේ දවන්නෙ හදිසි නැති හදිසියකට...අපි වෙලාවක් හදාගමුකෝ...ඔහු නික්ම ගියේ බලාපොරොත්තු රඳවමිනි.”හෙට අනිද්දම හමිබවෙමු.. ඒ වචන ටික අදටත් මසිත රැවිපිලි රැවි දේ.ස්නේහවන්නව පිට වූ ඒ වචන පෙල අසන්නට ලැබෙන්නේ කවදාද? අවාසනාවක මඟක.ඉන් දින කීපයකට පසු ජේමකිඊතිද අල්වීස් නමිවූ ආදරනීයයා ජාතික වස්තුව අපහැර ගියේය.හැර ගියා නොව “අප අතරින් සදහටම වෙන් කලේය”.

වැඩ.. වැඩ... පොඩි විවේකයක් වපැයෑ.අද මොකද කරන්නේ.වනවා යන්න හවස මාත් වක්ක.පොඩි වක්ක අරගෙන කයිසක් ගහන්න..සුරේගේ හඬින් අවදිවෙමි.

මා සමඟ ප්‍රචාරකායතනයේ වැඩකල සුරේ ගැන කියන්නට ඔහුගේ දස්කම් කියවන්නට

බොහෝ අය වෙති.වචනට ලාබාලයෙකු වූ මාහට මෙවැනි ප්‍රසාදනීය ප්‍රවීණයෙකු ඇසුරැකිරීම ගැන මාහට ආඩම්බරයක් ගෙනදේ. අප ආයතනයේ නිර්මාණශීලී පිටපත් රචකයෙකු ලෙස සේවයේ කලේ ඔහුගේ නිර්මාණ කලා කටයුතු අතරතුරය. විවිධ තනතුරු හෙබවූ සුරේ වේදිකාව, චිත්‍රපට, ටෙලි නාට්‍ය අතර ප්‍රවීණ නළුවකු සේම පුවත්පත් කලාව, නිර්මාණශීලී පිටපත් රචනය ගැන සම්මානයට පාත්‍ර වූ දක්ශයෙකු වූයේය.

ඔහුගේ නිර්මාණ අතරට සිනමා “හංසවිලට” කලෙකු අසුරු වචන කාණ්ඩයකින් වක රැයකින් ජනතා ප්‍රසාදය දිනාගත්තේය.

“නමුසෙ බලනවා නමුසෙගේ දේවාලේ දෙයියෝ වැඩ ඉන්නවද”.. කියලා වන්නවගේ වක් රූප රාමුවක සුරේ දොරගුලු කරන්නේ චිත්‍රපටයේ ප්‍රධාන චරිතයක් වූ ධර්මසිරි බණ්ඩාරනායකට උපාහසාත්මක වචන පෙළකින් සංග්‍රහ කරමිනි. “හංසවිලක්” කලෙකු මේව අසුරු හිතවතා බලදේවගේ පියාණන්, සුදු නෝනේ ගේ ස්වාමියා වීරසේකර වන්නේ යශෝරාවය ටෙලිවිනාත්තයෙන්ය.

මළුවනට ගෞරවයෙන්

වැඩ කරන අතරතුරේ වෙලාවක් ලද සැනින් වනා ඔහුගේ මේසය ඉදිරිපස පුටුවේ හිඳ තොරතුරු විමසීම මගේ වක් අංගයකි.මා හා බොහෝ කුළුපගවූ ඔහු අවසමාවක් ලැබෙන මොහොතකදී නිර්මාන පිලිබඳව අදහස් දක්වන්නට ඒවා පිලිබඳව උපදෙස් දෙන්නටද කාරුණික විය.

ඔහු කවදාවත්ම යතුරු පැදියකට ගොඩවී ගමනක් යන්නට කැමැත්තක් දැක්වූයේ නැත.යන ගමනක් කාර්යාලයේ වාහනයක් හෝ කුලීරටය ගෙන්වා ගැනීමට පුරුදුව සිටියේය.

පෙර කී පරිදි මා මගේ හිතවතාගේ ඇරයුමට වකඟ වීම.ඒ සවස් සාමයේ ඔහු හා පිලිසදුරකට වකඟවීම සඳහා අවන්හලකට වන ආරාධනාවටයි. යටි සිතින් යම්කිසි ප්‍රමෝදයක් මට දැනේ. අද දවස සුරේ වක්ක තව කීපදෙනෙක් හමුවේවි. අඳුනගන්න,රසකතා අහන්නත් පුලුවන් වේවි.වනා පණගැන්වූ යමහා SR 125 අශ්වයා තවත් හිස්වැසුමක්ද රැගෙන සුරේට මා සමඟම යමු යැයි බල කලෙමි.

“මෙන්න මේ වඩුස් වකට වනවා.” මට ඕකේ ගිහින් බෙල්ල කඩාගන්න බෑ. මම ඔරිස් වාහනේ වන්නමි.

කෙසේ හෝ මා ඔහුට පෙර බම්බලපිටිය තුම්මුල්ල හන්දියට ඔබ්බෙන් වූ “මලික්කා” අවන්හලට ගොස් රැඳී සිටිමි.විතැන කලාකරුවන් කිහිප පෙළක් එකිනෙක කතා-බනේ යෙදෙමින් , අයෙකු බීර විදුරුවක, සැර පානයක් තොල ගාමින් කට හඬ අවදි වේ. වනමුත් වෙන අවන්හල් පරිදි

ටවුන් හෝල් වකේ ගිරවුන්ගේ සෝභාව වැනි ස්වරූපයක් නොගත්තේය. මගේ හිත-වතාගේ පැමිණීමත් සමඟම හිතේ උද්දාමය පිරුණු මනසින්ම හරි බරි ගැසී අසුනට බර දුනිමි.”නමුසෙ විදුල්ලක් වගේ ආවනේ. ටුරැක් වකේ මම ආවේ.වකත් වකටම බස් හෝල්ටි අස්සෙනුත් දාගෙන වන්නැති” සිරිත් පරිදි නළලන රැඳුනු කණ්ණාඩිය මදක් ඇඟිල්ලෙන් ඔසවා සිනාමුසු මුහුණෙන් පිලිතුරු දෙයි.සුරේත් මාත් කතා බහ අතර මොහොතකින් අවන්හල ඉදිරිප්ට

කීමට අවශ්‍ය නොවේ යැයි සිතමි. මේ දවස් ගැන සිතනවිට පැයතුනක පමණ චිත්‍රපටියක් මෙහි. නළුවන්,ගායකයන්,වාදක-යන් ටයි මහත්තයා හා සුරේ වටා රැඳෙනු දුටිමි. ඔවුනොවුන් කිහිප දෙනෙක්ම මාද හඳුනාගතිමි රාත්‍රිය තුරුණු වන යාමයේ මාත් මගේ හිතවතාත් අවන්හලෙන් සමුගෙන ගෙවල් දොරවල් බලායන්නට රට්ගාල වෙත පැමිණියෙමු.

වෙලාවේ හැටියට කාර්යාලයෙන් ආ රට්‍ය කාර්යාලයට ගොස්ය. විය යන බවක් දැනුමි දුන්නද සුරේට මතක නැත. තව පැයක් හෝ දෙකක් කුලී රට්‍යක් වනතුරු සිටින්නට වෙනවාය.සුරේ ක්‍රීඩාවල යන්නට කැමති නැත. “හගින්න බයික් වකට මම ගිහින් දාන්නමි” මම කීවෙමි. ආශ්චර්යකි. කවදාවත් යතුරු පැදියකට ගොඩ නොවූ අසුරු හිතවතා කියු සැනින් මාගේ යතුරු පැදියට ගොඩවී මගේ බඩ වැරෙන් මීරකා අල්ලාගත්තේය.

“හරි යමු.දන්නවනේ ගෙදරට යන විදිහ” මා අශ්වයා වෙනදාටත් වඩා වේගයෙන් වලෙව්වෙමි.අද දවසේ වූ සතුට යතුරු පැදියකටත් වඩා ඉතිරියෙන් ගමන් කරනු යැයි මට දැනේ.මොරටුවේ ලක්ශපතිගේ හිතවතාගේ නිවසට ගොස් නිරූපිතව ඇරඳු මා ඒ ආසන්නයේම වෙසෙන මගේ නිවස වෙත ආමි.වදා මතට වඩා හිත සතුටින් මත් වී ඇති බව මගේ හැඟේ.

දින දෙකකට පසු හිතවතා වෙනදා-ට වඩා සතුටු මුහුණින් මුණගැසේ.“අයිසේ මාර සනීපයක්නේ දැනුනේ...හුලං පාර කපාගෙන යනකොට අප්පා...අහික ඔය කෙනෙමිමලේ මම ගිහින් නැත..නමුසෙ වනෙමි ඒකත් මට පුරුදු කරා.” මට සියුම් සතුටක් ගෙනදේ. අදටද මට ඔහුගේ ගතිපැවතුම් හිතවත්කම් තක්වේ. සුරේ.. බිබි.පී.සුරේන්ද්‍ර නමි වූ ප්‍රවීණතා හදිසි හෘදයාබාධදයකින් සමුගත්තද තවමත් ජීවමනාව මනසේ රැඳෙයි..

සන්නස ගැන ඔබේ අදහස් අපට ලියන්න.
Sannasa, Suite 504, 530 Little Collins Street, Melbourne 3000
Via Sannasa Website: Visit www.sannasa.com.au